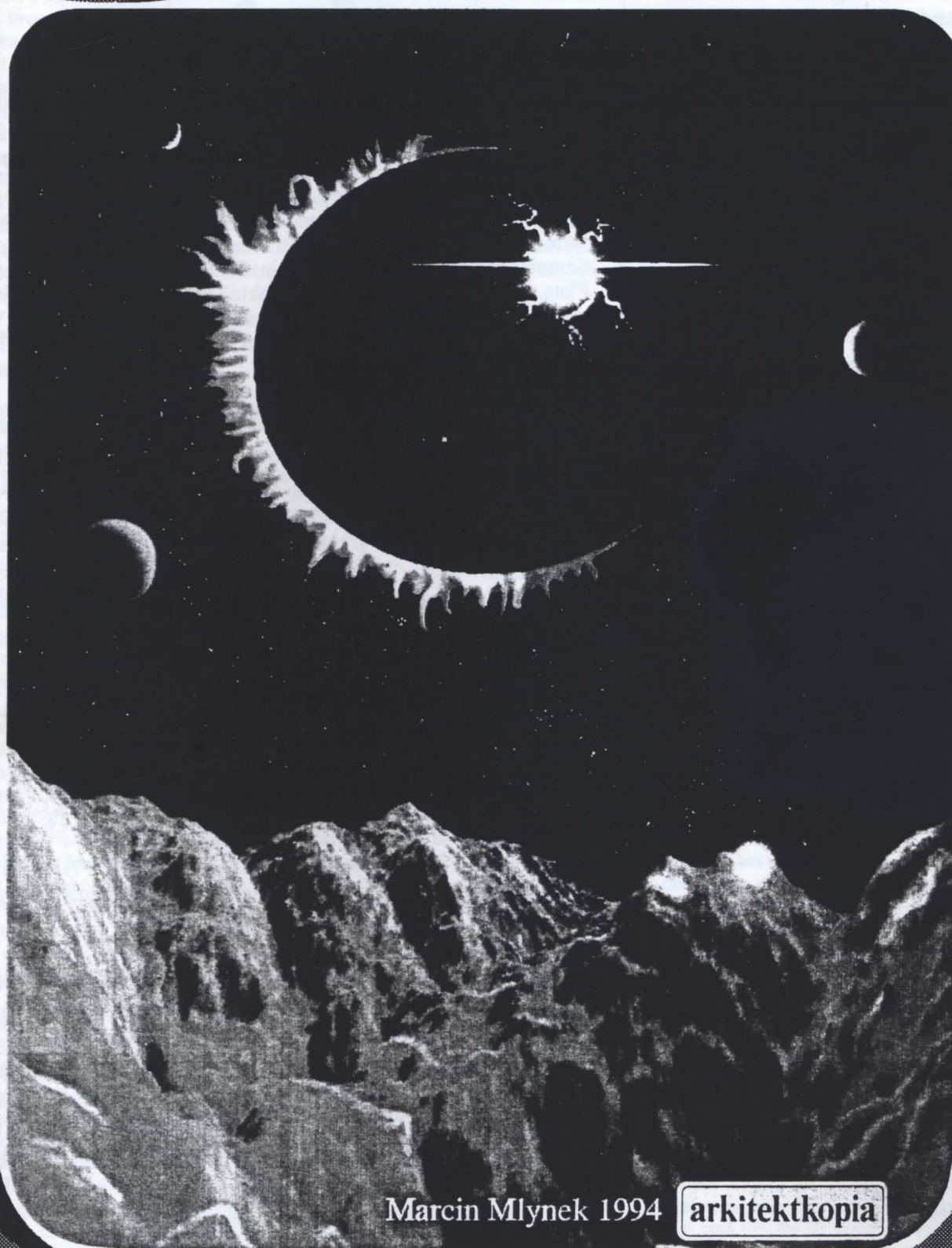


**Nr. 3
1994
Årgång 25**

Information



Marcin Mlynek 1994

arkitektkopia

Sveriges äldsta UFO – tidskrift



Prenumerationsåret på UFO-Information
är 1 januari - 31 december

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Törnlund. Tel. 013-273399

Övriga medarbetare: Håkan Gustavsson,
Fredrik Häger

I redaktionen:
Sören Andersson, Tommy Gustavsson,
Kjell Thörnlund

Möteslokal:
Danmarksgatan 4 B kv.

Postadress till UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 429 78 45-2

UFO-Information kostar 110:- helår

JUBILEUMSNUMMER

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR"

Priset är fortfarande 35 kr.
Otroligt billigt, eller hur?

Postgiro 429 78 45-2

UFO

EN HANDLEDNING

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt inblick i målsättning, intervjumetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra faktahäfte. Priset är oförsäktligt billigt. Endast 30 kr. Märk talongen:
"HANDLINGSPROGRAM"

Postgiro 429 78 45-2

ISSN 0346-3540

Innehållsförteckning

Puerto Rico: Utomjordiska varelsers laboratorium?.....	sid. 3
Finska skogsarbetare såg UFO och humanoid.....	sid. 9
Fler rapporter från Spanien och spanska Amerika.....	sid. 10
Flygande "jojo".....	sid. 11
Förföljdes av UFO.....	sid. 11

Ledare

Vi lovade i nr 1 att ni skulle få några extra sidor men som ni säkert märkte så föll de bort. Istället fick ni blanka sidor. Vi beklagar misstaget och lovar att rätta till det i nr 4.

Nu vill jag ge Er ett 25 års erbjudande som heter duga. Alla prenumerater får köpa en vidoedokumentation av Sveriges största UFO-seminarium till ett mycket förmånligt pris. Seminariet var uppdelat i 3 st olika seminarier, förmiddag, eftermiddag och kväll. Varje del var ca 3 timmar långt.

Sammanlagt 9 timmar vidoedokumentation. Läs mer detaljer på sista sidan. Plats, Stockholm lördagen den 29 oktober 1994. Arrangör, föreningen Pan:s vänner. Ett måste för den UFO-intresserade. Pris, se baksidan. Väl mött till nästa år och en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År till er alla från oss alla.

Redaktionen Nov 94

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Har ni ej tillgång till skrivmaskin ser vi helst att ni skriver tydligt. Texta gärna. Var god observera att manus endast skrives på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga TECKNARE och ÖVERSÄTTARE för översättning av engelska, franska, tyska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-273399 eller skriv till: UFO-Information, Box 9109, 580 09 Linköping. UFO-Information utkommer oregelbundet med minst 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

Puerto Rico: Utomjordiska varelsers laboratorium?

av Magdalena Del Amo-Freixedo

För några månader sedan, under rubriken "Vad händer i Puerto Rico?", publicerade vi i *Espacio y Tiempo* en artikel som beskrev det massiva antalet UFO-fenomen som inträffade på ön Puerto Rico, varav flera utan tveivel även överraskade de mest erfarna av forskare.

Vid det tillfället ägnade vi oss åt de "Yetis" som ofta ses i Yunque-bergen (i sydvästra hörnet av Puerto Rico), de "störhövdade dvärgarna", och de skräckinjagande fåglarna med en vingbredd på fyra eller fem meter, och vi tog även med ett foto på en fågel med huggtänder – kanske en rymling från något laboratorium i området som sysslar med genetiska experiment? (Eller...kanske...något annat? G. C.).

I mysteriets epicentrum

Under vårt senaste besök i Puerto Rico har vi åter kunnat bekräfta att den totala summan märkliga fenomen (UFO-iakttagelser, stympningar av djurkroppar och kontakter med "små män") fortfarande är enorm, och dessa händelser inträffar inte enbart i Cabo Rojo-området och andra 'heta' regioner på ön, utan även i självaste huvudstaden San Juan, vilken under det gångna året ofta utgjort scenen för dessa typer av händelser.

Det fall som vi nu ska relatera, var på sitt sätt vad som fick den puertorikanska regeringen att offentligt visa sitt eget intresse för UFOs och allt som är förknippat med dessa, vilket vi i detalj kommer att beskriva senare.

Centralfiguren i fallet i fråga är en medelålders puertorikansk man som, efter att ha bott i New York i trettio år, återvänt till sin födelsestad på ön, och som en kort tid efteråt blev kidnappad av utomjordingar, vilket hans berättelse visar. Han vill inte att hans namn avslöjas, och anledningen till detta är att han vill ha ett jobb. Och han är övertygad om att om historien kommer ut och han blir identifierad, så kommer ingen att vilja anställa honom.

Han bor i San Lorenzo, i centrala delen av östra Puerto Rico. Man hittade honom på en plats som kallas Adjuntas, 'i ett förändrat känslotillstånd' enligt polisen och de personer som stötte på honom. Han sade att han befunnit sig i sin hemstad, San Lorenzo, när några utomjordiska varelser kidnappade honom och tog honom om-

bord på sin farkost. Efter en oroande resa lämnade de honom där, i Adjuntas, några kilometer från hans hem, där man fann honom.

Innan vi lämnar alla detaljer i detta intressanta fall, bör vi nämna att området i fråga alltid utgjort scenen för UFO-iakttagelser och andra fenomen. Om vi går tillbaka endast några år, finner vi att det förekom en hel del paranormala fenomen där – av vilka ett, kanske det som orsakade mest uppståndelse, gällde synen av en Kristusfigur som uppträdde på ett korskrank i traktens kyrka, vilken på grund av dess synbarligen magiska natur, drog till sig så många troende människor att prästen kände sig tvingad att stänga kyrkan.

Vampyren i Moca

Under samma period, och inte långt därifrån, i Moca och det omgivande området, förekom flera UFO-vågor åtföljda av djurkroppsstympningar och av andra periferiska fenomen vanligtvis associerade med UFOs. Samlingsnamnet för hela händelsemonstret där var "Mocas vampyr". Alla de lästade djuren uppvisade vissa mycket tydliga drag, av vilka det främsta beskrives med följande ord: alla djurens kroppar var i avsaknad av blod, inte ens i såren fanns några blodrester. Och såren gav intryck av att ha orsakats av ett slags *håljärn* eller *nål* (*punzón*), vilken när den stacks in förstörde de inre organen och benen, men märkligt nog inte lämnade något blod runt såret, trots att det var öppet.

Det var som om instrumentet sög ut allting det stötte på. Dessutom hade några av djurens organ snyggt och prydligt skurits bort som om man använt sig av något slags superförfinad operationsteknologi.

Så extrem var den uppståndelse som orsakades av "Vampyr"-affären att Puerto Ricos civilförsvarsdepartement inledde en undersökning, vars detaljer oväntat läckte ut till allmänheten. Mannen som ledde undersökningen, överste José A. M. Nolla, var edsvuren inför ett konstitutionsutskott vid tillfället, och fick frågan om han var eller inte var inblandad i affären med "Vampyren i Moca", varpå han i syfte att undvika att svära falskt, kände sig tvungen att lämna ett bekräftande svar.

Jag tog vara på ett tillfälle att hålla en intervju med överste Nolla, och kom

att samtala med honom i över två timmar. Fastän han svarade vänligt på mina frågor, var några av hans svar och slutsatser en trogen spegelbild av den officiella 'stämning' vi är vana vid, omfattande hemlighållande av data, förnekande av bevis, samt ibland även rent naken lögn.

När jag frågade honom vilka slutsatser han kommit fram till år 1975 efter sin utredning av "Vampyr"-affären, svarade han ogenerat att han samvetsgrannt undersökt dödsfallen hos djuren och att "alla fallit offer för en flock vilda hundar." När jag påminde honom om, inte utan ett visst mått ironi, att vilda hundar dödar brutalt och inte med kirurgiska instrument, vilket antydde genom de ovanliga sår som uppvisades på djurens kroppar, förutom avsaknaden av tecken som visade på en våldsam kamp, sade han att han inte kände till något mer om affären och att detta var allt han kunde säga mig!

Sofistikerad lem-lästning av gäss

Jag avstod från att uttrycka min åsikt om hans svar och på samma tema bad jag om hans inställning till fallet Buenaventura Bello, en förmögen gentleman från Isla Verde, som när han gick upp en morgon överraskades av det faktum att han inte hörde det sedvanliga kacklandet från sina gäss när de ville ha föda. När han gick ut ur huset, förstod han exakt varför gässen var så tysta: alla hans gäss var döda och låg i en cirkel samt hade tömts på allt blod.

Han ringde polisen för att rapportera det inträffade, men till hans förvåning besvarades hans samtal omedelbart av några gentlemän i en vit minibus, vilka hade med sig ett slags sofistikerad mätutrustning. Efter en preliminär kontroll av området med något som liknade Geigerräknare, tog några av medlemmarna i utredningsgruppen på sig vita skyddsdräkter och gick in på gården med en uppsättning mät- och analyseringsinstrument, medan de andra samtidigt gav sig ut på en patrullering runt området och förbjöd allt intrång i området.

Efter att en halvtimme förflutit ringde någon och sade att han representerade ett universitet i södra USA och bad om en av de döda gässen, eftersom hans institution var mycket intresserad av undersökningen av lemläs-

tade djur. Strax efter detta kom en man som såg ut att vara från USA till platsen och tog med sig en av de döda fåglarna i en plastpåse.

UFO-strålning: Dödsfara

Sr. Buenaventura Bello fick rådet, dock ej officiellt, att lämna huset för gott, ty hans hälsa kunde vara i fara. Så, följande den uppmaning som lämnats av dessa förmodade federala agenter som tagit hans hus i beslag, flyttade han ut.

Arton dagar senare dog hans högt värderade 1-åriga schäfertik av en galloperande cancer, vilken tydligen orsakats av den strålning som hon utsatts för under några timmar på platsen för händelserna.

Rapporten om obduktionen av gässen visade att inom en cirkel vars diameter var två cm, vilken plockats på fjädrar, hade fåglarna mottagit två sticksår som förintade deras inre organ.

Dessa två sår verkade löpa samman inuti kroppen, och instrumenten som orsakade såren kauteriserade väggarna, vilket förhindrade blodet från att sippra ut. Hur som helst var gässen helt tömda på blod. *Tydligen är det så att vildhundar är experter på kirurgi!*

Överste Nolla sade att han inte kände något till om detta och uppvisade något som liknade en viss grad av överraskning och intresse för fallet – *då ju allt som har att göra med undersökningen av radioaktivitet faller på Civilförvarsdepartementets lott – i vilket organ han själv är högste ämbetsman!*

Kidnappningen i Adjuntas

Jag ska nu gå vidare till fallet i Adjuntas, och relatera vad ögonvittnet själv berättade för oss om sin upplevelse. "Jag var på väg till Ponce den dagen, för att besöka en bror som jag inte träffat efter att jag vistats i USA. På vägen, i en dal, stannade jag upp... Det var där som jag såg denna tingest som en stor rund skugga som föll ned rakt över mig. Plötsligt grep någonting, en kraft, tag i mig, som om jag fångades i ett nät och lyftes uppåt. Och sedan, när jag återfick medvetandet, befann jag mig inuti en stor maskin och satt i ett slags fätölj som verkade vara gjord av brons, men mjuk, och jag kunde inte röra mig. Jag försökte, men kunde inte."

Kammaren i vilken han befann sig verkade metallisk, ett material som påminde om brons, och den lystes upp av ett svagt guldorange färgat sken som kom in genom väggarnas kanter. Taket var runt och mörkt...översållat med

något som liknade stjärnor. Det var inte den riktiga himlen, ty ingenting på den rörde sig, men det var mycket likt en himmel med stjärnor. Vid den borte metallväggen såg jag flera varelser/personer, men inte som vi - passera in och ut genom en öppen dörr...Jag räknade till fyra eller fem av dem. De var aningen kortare än oss och såg inte ut som oss. De bar hjälmar och deras huvuden var stora och deras ögon var också stora. Deras ögon var stora och utdragna och en aning utstående samt av en grönaktig färg, med en ljusorange eller röd del i mitten. De hade inga öron, bara små hål, och deras munnar var tunna, utan läppar, och som näsa hade de bara två små hål."

Under vår fortsatta utfrågning av honom, fortsatte vittnet att lämna sin beskrivning av varelserna – men inte utan en viss svårighet, ty mannens bildningsnivå är mycket låg. Å andra sidan måste vi framhålla att denne man knappast hade någon tidigare kunskap om UFOs, och inte brydde sig det minsta om detta ämne.

Han fortsatte: "De var smala, beniga, och bar ett slags gråaktig klädnad. Kläderna täckte hela kroppen och var åtsittande, mycket åtsittande, hela vägen från halsen och ned till händerna. Händerna hade liksom fyra långa fingrar och armarna räckte nästan ända ned till knäna. Dessa människors hy var av en gulgrön färg, liksom grå på något sätt, en mycket egendomlig färg."

Denna beskrivning, med undantag av några lätta nyanser här och där vilka kan tillskrivas vittnets egen mentala läggning, överensstämmer med de beskrivningar som lämnats av andra vittnen som också haft upplevelser av samma art.

Han fortsatte: "Två eller tre av dem kom fram till mig och sade någonting – men inuti min hjärna – som jag inte kunde förstå. De stoppar in saker i människors hjärnor. Sedan, efter detta, kom en av dem fram som jag kunde förstå. Denne var en aning längre. Han sade åt mig att vara lugn; att de inte skulle göra något med mig, och att de bara ville titta på något. Sedan kom de fram ända in på mig igen och sade att de skulle ta på mig speciella kläder som deras egna, vilka skulle hindra mig från att skadas av den hastighet med vilken de skulle färdas till den plats de kom ifrån. De tog på mig de där kläderna, en grå sak som den de själva bar, och sedan kände jag en stöt av något slag, som om tingesten jag befann mig i rörde sig mycket snabbt. Jag kände värme och sedan, efter ett tag, hade vi anlänt någonstans där allting verkade bestå av brons, som en mörkgyllene, grönaktig färgton."

Människor i utom- jordiska samhällen?

"De släppte inte ned mig. Genom ett litet fönster kunde jag se att därute, på platsen dit vi anlänt, såg allt ut att bestå av denna metall. Jag såg byggnader och fem maskiner som flygande tefat, men med utskjutande delar på sidorna som fick dem att mer likna stjärnor. Genom det lilla fönstret kunde jag se att det fanns en massa av dessa underliga varelser där, *men jag såg också folk som liknade oss där.*"

(Här, än en gång, stöter vi på ett drag som uppträder ganska ofta i fallrapporter av detta slag, nämligen *åsynen – enligt vittnena – av människosamhällen som förmodas vara utomjordiska.*)

Han fortsatte: "Jag såg där någonting skinande, uppe ovanför, som ett klot av klart gyllene ljus – jag vet inte huruvida det var en sol eller en lampa...det var ett klot av ljus. Ej heller är jag säker på om vi var under marken eller någon annanstans... Jag visste bara att resan, från den plats där de fångade mig och till den plats dit de förde mig för att se allt dessa, endast tagit omkring en halvtimme, och allt jag såg, såg jag genom det lilla fönstret på farkosten."

"En av de underliga saker som hände var att en av dem grep tag i min hand och tittade på min klocka. Det är ett billigt armbandsur, med bilden av ett litet krucifix...som man kallar hologram – under glaset, där siffrorna på klockan finns. Han tittade på min klocka, och när han släppte min hand var krucifixet större och lyste starkare och befann sig på utsidan av skyddsglasat, och färgen på krucifixet var mer gyllene. Jag vet inte vad som hände, men klockan hade inte sett ut så förut."

"En annan sak är att efter detta upptäckte jag att jag hade ett märke, som ett ärr eller brännsår, på den handleden, och jag hade inte haft det innan! Jag vet inte varifrån det hade kommit!" Vittnet fortsatte med att säga att efter att han haft dessa upplevelser, påbörjade farkosten återresan som tog ca 30 minuter.

Efter det tog de av honom kläderna och frågade honom varför han bodde där, i San Lorenzo, om han kom från en annan plats? (Han var född i Adjuntas). Och de sade åt honom att han måste återvända till den plats varifrån han kommit.

Efter dessa något mindre än intelligent anmärkningar från hans tillfångagatagare, kände han sig återigen övermannad av den märkliga kraften. Allt han minns efter detta är att han ligger på en plats täckt med buskar, och ovanför sig ser han farkosten rusa iväg och försvinna ur sikte.

Han sade: "Förskräckt kravlade jag mig upp och ropade på hjälp. Två män hörde mig och kom till min assistans

och de förde mig till polisstationen. Och jag befann mig i Adjuntas! "Klockan var omkring 2 på eftermiddagen när de fångade mig, och när de släppte mig var den omkring 5. Så tre timmar hade gått."

När han fick frågan hur rädd han varit under upplevelsen, sade han: "När man är med dem är man varken rädd eller nervös. Det är som om de med sin hjärna gör någonting som får dig att inte vara rädd. Men det är när de släppt dig som du blir rädd och nervös. Mina nerver är fortfarande rejält oroliga av det. Det är faktiskt värre än så, för i morgon tänker jag gå till doktorn för att be om något som kan få mig att sova, ty ända sedan dagen det hände kan jag inte tänka på något annat och jag sover inte bra. Jag kan inte få ut allt ur hjärnan."

Uttalanden av ögonvittnena

Vad som är intressant, vid sidan av mannens egen berättelse, är det faktum att det finns andra människor inblandade i fallet. Två av dem, Sr. Rubén Pérez Vélez och Sr. Juan Caballero, som var de två som hittade honom, lämnade sina egna redogörelser om fallet:

"Juan Caballero och jag var där för att hämta några hästar som jag skulle sälja, och hästarna betedde sig mycket underligt. De var mycket oroliga, gnäggade och hoppade omkring. Juan sade: 'Vad är allt detta?' Och jag tittade, och då upptäckte vi ett stort cirkelrunt område där gräset var tillplattat, och runt kanten snodde det upprättstående gräset runt hit och dit. Och jag sade till Juan: 'Det måste vara en tornado! Låt oss sticka härifrån!' Vi vände oss om och skulle just lämna platsen då vi hörde någon desperat ropa på hjälp. Och när vi tittade igen för att se efter vad det gällde, såg vi att vinden och cirkeln hade försvunnit, men vi såg också att det nu låg en man exakt i mitten av den plats där cirkeln hade funnits. Vi sprang bort till honom och han reste sig upp. Han var skit-rädd. Han bad oss hjälpa honom till en kyrka, till polisen. Riktigt uppskrädd var han."

"Vi synade honom först och ställde några frågor för att se om han var galen eller led av några andra typer av problem, och han berättade för oss vad som hänt honom och att några underliga varelser hade fört bort honom i ett flygande tefat från den ort där han bodde, i San Lorenzo, och sedan släppt ned honom på denna plats. Killen var helt nykter och han var verkligen mycket rädd, mycket nervös. Jag visste inte vad jag skulle tro om hans historia. Men faktum är att han inte fanns där för bara några ögonblick sedan, när vi

tittade. Och sedan dök han upp där helt omedelbart, precis i mitten av den tillplattade gräscirkeln med gräs runt om som snodde runt och vajade. Detta var det som fick mig att tro på hans berättelse — ty han hade inte funnits där strax innan — vi är båda säkra på den saken!"

"Och en annan sak är att det hade regnat och att marken var lerig, men när mannen rest sig upp var han fullkomligt ren, utan någon lera på kläderna, och detta gällde även hans hatt som hade hamnat på marken bredvid honom. Allt detta är naturligtvis omöjligt, men hur som helst är detta hur det var... Han bad mig ta honom till en kyrka, men jag sade nej och menade att det var bättre att han följde med till polisstationen, och jag tog med honom dit."

Ett osynligt UFO

Innan vi går vidare till vad som hände på polisstationen, ser vi det som ett utmärkt tillfälle att ta i betraktande en eller två punkter. Om det kidnappningsoffret berättat är intressant, så är det vittnesmål de två personerna som träffade honom strax efteråt inte mindre intressant, och detta gäller även de händelser som föregick själva UFO-kontakten. Speciellt intressanta är de fakta som rör den tillplattade gräscirkeln och det upprättstående gräset runt om som snodde runt och vajade hit och dit till den grad att de två vittnena trodde att det var en tornado. Är det kanske så att det fanns något där, någonting fysiskt, som deras ögon inte uppfattade? Vad som är säkert, enligt deras redogörelse, är att en man plötsligt dök upp i mitten på cirkeln, som om han kommit från ingenstans. Dessutom, som kronan på verket, var han trots att han befann sig på en lerig plats fullkomligt ren och torr.

När de kom till polisstationen mottogs de av poliskonstapel Remigio López och polisassistent Rivera, vilka satte igång med den preliminära utredningen för att kunna utforma en officiell rapport om fallet.

Angående kidnappningsoffrets emotionella tillstånd, anmärkte poliskonstapel López att mannen hade kommit dit i ett bedrövtillstånd, mycket uppgjagad och nervös. "När han förklarade för oss vad som hänt, förvånades vi inte över att han skulle ha släppts av just här i Adjuntas, med tanke på allt som är på gång i denna del av Ön när det gäller UFOs."

Adjuntas, en region som redan är "klassisk" vad märkliga fenomen anbelangar, har åter haft en framträdande roll i nyheterna på sistone, och det finns ett fåtal människor där som inte haft någon typ av upplevelse. UFO-iakttagelser och kontakter är nästan vardagsmat där. Detta i en sådan utsträckning

att ett av TV-programmen med den största tittarskaran i Puerto Rico ägnade ett av sina inslag åt UFOs och sände direkt från Adjuntas. Detta förklarar väl poliskonstapel López uttalande. Han är van vid att höra historier av detta slag på polisstationen och är själv ett UFO-vittne med flera iakttagelser bakom sig.

Polisassistent Rivera, å sin sida, sade: "Det han berättade för oss överraskade oss inte, så vi scannade hans kropp med en Geiger-räknare. Den visade ingen reaktion, men när vi förde den över hans klocka, gav klockan ett omedelbart utslag. Nålen hoppade upp till toppen och efter detta förekom ingen reaktion, men vi hade alla sett hur den hoppade till."

Svar från president Bush

På grund av detta spektakulära och intressanta fall, och på grund av de otaliga UFO-iakttagelser som gjorts i Adjuntas-regionen, skickade borgmästaren i Adjuntas, Sr. Don Rigoberto Ramos, ett brev till USA:s president, George Bush, och bad om en del förklaringar, då han märkte att de puertorikanska myndigheterna själva verkade ovetande om någonting och helt enkelt hemfallit åt att förneka fakta och förlöjliga ögonvittnena.

Vi hade avtalat ett datum för en intervju med borgmästare Ramos och med Edwin Plaza, men på grund av tidsbrist kunde vi inte träffa dem, så våra intervjuer får vänta tills vårt nästa besök i Puerto Rico, då vi ska försöka att klara upp olika saker i förbindelse med detta fall.

President Bush's svar dröjde inte länge; den 7 oktober 1991 utfärdade den puertorikanska civilförsvarsbyrån ett "hemligt" memorandum signerat överste José A. M. Nolla vilket — som överste Nolla själv bekräftade för oss — var hemligt (*materia reservada*).

Eftersom detta dokument är "hemligt" och eftersom det omhandlar "*materia reservada*", ger det mig ett dubbelt nöje att erbjuda *Espacio Y Tiempo*:s läsare en del av texten i det:

AGENCIA ESTATAL DE DEFENSA CIVIL

(State Agency For Civil Defence),
ESTADO LIBRE ASOCIADO DE
PUERTO RICO
(Free Associated State of Puerto Rico).
October 7, 1991
INVESTIGATIVE DIRECTIVE
NO. 1-91

From: José A. M. Nolla, Director.

To: 1. Inspector-General

2. Director of Government Operations

3. Director of Geographical Intelligence

4. Co-Ordinator of Operational Areas

5. Co-Ordinator of Special Areas

Subject: Unidentified Objects

Förr och även mer nyligen har iakttagelser av oidentifierade flygande föremål (UFOs) och oidentifierade maritima föremål (UMOs) gjorts inom den fria förbundsstaten Puerto Ricos territorium. I enlighet med Artikel 6, Moment F i Lag Nr 22 av den 23 juli 1976 har vi bedömt det passande och nödvändigt för Puerto Ricos civilförsvaret att undersöka och studera fallen med iakttagelser av oidentifierade föremål med sikte på att försäkra oss om att nämnda iakttagelser ej utgör något hot mot det puertorikanska folkets säkerhet.

Studiet av observationsfallen kommer att underställas ett expertutskott bestående av *the State Director, the State Sub-Director, the Director of Geographical Intelligence, the Director of Government Operations*, en representant från Arecibo-observatoriet* och en representant från det puertorikanska nationalgardet. Andra regeringsorgan kommer också att delta i studiet om och när behovet må uppstå.

Ansaret kommer att vila på skaparna av speciella operationsområden (zoner), vars uppgift blir att genomföra intervjuer med ögonvittnen till iakttagelser, där man använder sig av formulär DC-DIG001. När den preliminära intervjun har genomförts måste det ifyllda DC-DIG001-formuläret sändas till *the Director of Geographical Intelligence* där man tar ställning till om fallet behöver undersökas ytterligare.

Grunden till den officiella undersökningen av UFOna

Den fullständiga texten i detta Direktiv omfattar åtta sidor, och den fastslår de grundläggande arrangemangen för den officiella undersökningen av UFOs i Puerto Rico. Den drar upp riktlinjerna för utvärderingen av ögonvittnesrapporter, beroende på om observationen gjordes av en grupp personer eller en enda individ. Instruktioner lämnas om hur man ska gå tillväga för korrekta förhör, men framför allt framhålls att ingenting ska förlöjligas och att alla detaljer i varje enskilt fall ska registreras hur obetydliga de än må synas vara.

Men vad finns det för samband mellan överste Nollas memorandum och brevet från borgmästaren i Adjuntas till president Bush? Saken framstår klar nog. UFOna är bevis på någonting. Och de gör sig förtjänta av undersökning.

Å andra sidan erhåller det puertorikanska civilförsvarsdepartementet en del av sina finansiella resurser från Förenta Staternas försvarsdepartement, så det utnyttjas på så sätt som ett slags "front" för insamlandet av infor-

mation om UFOs i Puerto Rico utan att det står klart att det egentligen är USA:s regering som är intresserad av allt som inträffar på ön Puerto Rico i förbindelse med UFOna.

Vi hoppas att det sätt på vilket de puertorikanska myndigheterna uppför sig (vad gäller deras plikt att förse öns befolkning med upplysningar) kommer att förändras, och att vi inte kommer att få se någon upprepning av de scener som vi såg för några månader sedan i samband med "ljusen över Cartagena-sjön" i sydvästra hörnet av Ön.

Ljus över Cartagena-sjön

Ljus fortsätter att observeras över denna sjö – ljus som går ned i vattnet och som kommer upp ur det, och affären nådde en sådan punkt att myndigheterna kände sig tvingade att intervensera. Det är uppenbart att de gjorde detta i syfte att förneka fakta, och i sin iver utförde de ett experiment för att bevisa att ljusen inte var någonting annat än reflexer i sjön från de närliggande städerna!

Experimentet genomfördes på följande sätt: Civilförsvarsdepartementet, i samarbete med Elenerginämnden, arrangerade ett strömavbrott och placerade ett antal strålkastare på toppen av Candelaria-bergen, varpå de tände dessa närhelst de önskade för att på så sätt ordna ljusreflexer i Cartagena-sjöns vattenyta.

"Experimentet" visade sig bli ett totalt fiasko, ty de kunde inte skapa några som helst reflexer i sjöns yta. Och detta berodde på två faktorer:

1. För att husen i staden Candelaria låg på mycket stort avstånd från operationsscenen, och

2. För att kaveldunet som växer överallt över hela sjön, med undantag av en mindre region i mitten av sjön (vilken ligger nedanför den plats där "ljusen" sågs), är mycket högt och hindrade varje strålkastarreflex att uppträda på vattnet!

Dessutom är det enligt lokal muntlig tradition, hur som helst väl känt att dessa "Ljus över Cartagena-sjön" – gemensamt med alla de andra fenomenen – har existerat, och har setts sedan långt innan elektriciteten dragits in i någon av dessa städer.

Iakttagelser av ljus, farkoster, underliga djur, lemlästade djur, kidnappningar – alla dessa saker kan anses vara mer eller mindre "normala" i UFOlogins allmänna kropp. Men det som nu är viktigast, och det som gör UFO-fenomenet i Puerto Rico mer speciellt *annorlunda*, är de s. k. "Små männen" (*Hombrecitos*), både vad gäller deras uppdykande på scenen och hur ofta detta sker, samt deras större vilja att närma sig mer befolkade områden, vilket

de tidigare undvikit.

Möten med de "små männen"

Det finns nu fall – som blir fler och fler – i vilka dessa varelser har setts på inbyggda gårdar, i trädgårdar och till och med inuti hus. Vid flera tillfällen har deras betenden varit fullkomligt autistiska – då de uppträtt som om de varit ensamma och som om varje mänsklig reaktion inför deras närvaro varit av ingen betydelse för dem.

Bergstrakterna i El Yunque 'tar priset' när det gäller fenomen av detta slag.

Det fall som vi nu ska relatera upplevdes av en f. d. polisman, Luis Torres, dennes hustru Margarita och två av hans poliskollegor plus deras respektive hustrur. Luis Torres beskrev det på följande sätt:

"Det var i slutet av februari 1991. Min fru och jag åkte med några vänner för att besöka El Yunque-området. Vi körde upp dit en kväll på landsväg 191 och när vi kommit till en plats strax före swimming-poolen, där den sista hytten står, med det lilla kontoret där viltvårdarna berättar allt om El Yunque, stannade vi där. Vi var alla fyllda av nyfikenhet, ivriga att själva få se något bekräftande, men vi hade inte väntat oss att få se det vi såg där!"

I detta fall (i motsats till det tidigare beskrivna fallet, där kidnappningsoffret inte ens hört talas om UFOs) hade denna grupp människor begivit sig till det heliga berget i hopp om att få se något.

Två "små män" i El Yunque

Luis Torres fortsatte: "Vi stod på parkeringsplatsen och tittade upp mot himlen, när vi efter omkring femton minuter såg två små män. Vi stod där bredvid våra bilar och pratade då vi fick se två personer komma gående nedför landsvägen framför oss, som om det inte var något märkvärdigt med det, och de talade en märklig rotväliska som lät som *njii-njii-njuuu-njuuu-njam-njam-njumm-njam* – något i den stilen, mycket snabbt. Ett språk som var oss obegripligt. Det var som när man lyssnar på en bandinspelning på mycket hög hastighet...mer eller mindre precis så. När vi tittade efter närmare såg vi att de var konstiga. Två av dem gående på vägen. Det var helt enkelt inga vanliga människor! Det var underliga små män! De var kanske omkring 120 cm långa, smala, smärta små grabbar, från topp till tå iklädda ett slags dräkt som liknade den man använder när man tränar, mycket åtsittande. Nä, det var något i den stilen. En dräkt som var mycket åtsittande, ja,

som overall. I månskenet – det var inte mycket den kvällen – verkade dräkten grönaktig till färgen. Mellan grå och grön. Den gick ända upp till hjässan och täckte skallen. Allt man kunde se, utanför dräkten, var deras ansikten och händer – ingenting annat. Deras små armar räckte nästan ända ned till knäna, och deras huvuden var avlånga fast vi kunde inte se dem så bra.”

”Deras huvuden var stora, liksom avsmalnande, stora upptill och små nedtill, mer eller mindre formade som ett ägg. Och en aning platta upptill, och deras ansikten var också platta. Jag såg inga ögonbryn på dem. De hade stora, svarta ögon, något utstående... Deras små halsar var mycket smala; nästan ingen näsa kunde ses, och detta gällde även munnen... Deras hud verkade vara grå eller grågrön.”

”De passerade rakt förbi, framför oss, och de måste ha sett oss ty vi befann oss i byggnaden precis vid vägkanten. De fortsatte nedåt på vägen, och när de hade passerat oss och tillryggalagt ytterligare ca 100 fot, vände de sig om och började gå uppför vägen igen, varvid de åter passerade oss. Vi försökte följa efter dem. Jag tog fram min revolver – inte för att skada dem, utan bara för att de skulle se att vi var beväpnade ifall de skulle försöka sig på någonting. Men när jag tog fram min revolver verkade det som om de visste detta. De tittade inte rakt på oss vid något tillfälle, men de ökade promenadtakten och en bit längre uppåt vägen gick de över på vänstra sidan och gick in bland busksnåren på bergssidan. Vi försökte se efter var de hade gått, men vi såg inte till dem något mer.”



Skiss på "bio-robotarna" som de beskrevs av Luis Torres och hans hustru Margarita, samt deras bekanta.

Margarita bekräftade det hennes make hade sagt, och tillade: ”De var inga människor. De var bara något egendomligt.” I stället för att ingjuta skräck och avsmak i henne fick de henne att känna ömhet. Hon sade att de var så charmerande, så gulliga att hon inte alls skulle haft något emot att ta en av dem med sig hem. ”De var verkligen egendomliga och samtidigt

gulliga, ty till utseendet såg de bara ut som små tvillingar...exakt lika varandra.”

Vi frågade Luis om han som polis kände till andra märkliga fall som inträffat i El Yunque bergsregion, och han sade att det fanns en massa personer i området som till och med haft ännu mer spännande upplevelser än han och hans sällskap. Många av hans egna poliskollegor, sade han, hade också upplevt liknande tilldragelser, men eftersom de var poliser så kände de sig tvingade att hålla tyst om saken.

Fallet Amauri Rivera

Som vi har sett är beskrivningen av de ”små männen” eller ”småttingarna”, som det är vanligt att de kallas, tillräckligt lika i alla de fall som vi har beskrivit.

Nästa fall som vi kommer att relatera har i denna stund rapporterats och diskuterats runtom i världen och undersökts av ledande UFOloger. Och i likhet med alla andra drag inom UFO-fältet som avviker en aning från vad som verkar vara ”vanligt”, ger det upphov till en hel del polemik. Vi refererar till fallet Amauri Rivera. Hans historia har en längre tid varit känd hos oss, men vi har avstått ifrån att publicera någonting om honom innan vi lärt känna honom personligen. Vilket skedde för några veckor sedan, i Miami, USA.

Till att börja med var Amauri Rivera en aning upprörd när vi träffade honom, och på sin vakt mot oss, ty jag hade publicerat – utan hans tillåtelse – ett av hans mycket eftersökta fotografier. Det var en ganska dålig kopia, för att säga sanningen. Men efter de första stunderna av nervositet ”fastnade vi” i vårt ämne, och han började berätta sin historia ända från början.

Det var omkring kl 4 på morgonen en dag i maj 1988. (För att vara exakt var det dagen före Mors dag). Amauri Rivera var på väg hem på La Bajura-landsvägen, en enslig och lätt trafikerad rutt. Han hade nyligen återvänt till Puerto Rico från USA, och en släkting till honom hade fixat ett jobb åt honom som kypare på ett diskotek i veckosluten. Det finns en annan rutt hem, som är mycket mer frekventerad, men han hade alltid använt denna speciella väg från början därför att den var kortare. Han minns att han var angelägen att komma hem, då han hade ett stort behov av att äta och vila sig efter att ha varit på benen så länge på det nya jobbet som han ännu inte riktigt vant sig vid.

Han körde sakta; han hade blivit varnad för att det ibland dök upp djur som sluppit lösa från närliggande bondgårdar. Dessutom var det disigt och vägbanan var inte i bästa skick.

Plötsligt förvånades han inför sy-

nen, genom sidorutan, av någon som tydligen gick till fots vid sidan av bilen. Denne verkade i skenet från hans strålkastare och från Månen vara gråaktig till färgen.

(Jag utesluter den detaljerade beskrivning som lämnades av Amauri Rivera angående varelsernas utseende, ty faktum är att hans berättelse nästan helt överensstämmer med de fall som vi tidigare tagit upp i denna artikel.)

Amauri Riveras första tanke var att öka farten, men det blev i stället så att han bromsade, ty när han tittade framåt blev han omedelbart överraskad av att se en annan dvärg framför bilen. Han trodde först att det var samma som han just sett vid sidan av bilen och upplevde förvåning inför den hastighet med vilken varelsen rört sig. Men så upptäckte han att det faktiskt rörde sig om två sådana. Bildörren öppnades och i det ögonblicket förlorade han medvetandet.

När han vaknade igen märkte han att han fortfarande satt i sin bil. Han befann sig emellertid inte på vägen som ledde till hans hem, utan i något slags underjordiskt garage där det fanns andra tomma bilar. Han kunde inte minnas något och började leta efter en utgång. Plötsligt dök en av dvärgarna upp igen bredvid honom, och när han såg varelsen mindes han omedelbart vad som hade hänt i La Bajura. Han blev rädd. Den underliga varelsen sträckte in sin hand genom bilrutan och vidrörde hans panna och i det ögonblicket somnade han.

”Småttingarna” är bio-robotar

När han återfick medvetandet befann sig Amauri i ett rum tillverkat i ett märkligt material, med ett antal stolar i samma material. I detta läge har han stora svårigheter med att beskriva något som för honom är fullständigt nytt och helt olikt allt som han hittills känt till.

Väggarna i kammaren befann sig en bit ifrån honom men han kunde inte uppskatta avståndet. ”De kan ha varit en meter ifrån mig, eller också oändligt långt borta.”

I kammaren fanns det 15 personer honom medräknad och de satt i tre rader av fem. Han satt i den sista av de tre raderna. Alla personerna såg ut att vara latinamerikaner, och det såg ut som om de förts dit helt plötsligt. Några av dem bar kortbyxor och andra var iklädda pyjamas och morgonrock. Ansikte mot ansikte med dem stod en lång, mörkhårig man av mänskligt utseende. Hans hår var långt, ned till skuldrorna, och han hade mörk hudfärg. Han skulle enligt vittnet kunna gå omkring obemärkt varsomhelst.

Denne man sade att han var en människa, precis som dem, som hade

kommit hit från en annan planet i vår Galax. På var sida om honom stod en dvärg, liknande dem som vi redan beskrivit.

Nästan alla av de närvarande i kammaren stirrade med skräck på de två varelserna. Sedan tog den människoliknande varelsen tag i en av de små varelserna och klättrade upp på ryggen, med benen runt dess midja och armarna runt nacken, som en chimpanse eller liten apa. Han tog tag i dess ansikte med ena handen och vred huvudet åt höger och åt vänster, samtidigt som han sade att de inte skulle vara rädda för dessa varelser, eftersom de var biologiska robotar som skapats av dem för en viss typ av arbete och att de var ganska så ofarliga.

Skrämmande hologram

Han sade sedan att de skulle få se några bilder – senare fick Amauri veta att det var *hologram* – vilka var *falska* – och därför skulle de inte bli förskräckta. Vid denna punkt i konversationen blev Amauri nervös. Han har faktiskt fortfarande svårt för att berätta om händelserna utan att bli upprörd. Han berättade för mig att hans hår står på ända och att han svettas varje gång han tänker på dem.

Han sade att under projektionen av hologrammen grät och skrek alla i publiken. Bl. a. såg de en väldig himlakropp närma sig Jorden, träffa den och ge upphov till enorma katastrofer, med en massa människor som led och grät. "De känslor som väcktes av dessa bilder var verkligen otrevliga," sade Amauri, djupt rörd. Han sade att han själv grät inför scenerna och att han även nu upplever hur illa han mårde.

När visningen hade upphört lade dvärgarna hans hand i den långa mannens hand, varpå de fortsatte med att vidröra pannan på alla de kidnappade, vilka omedelbart somnade.

Amauri sade att han kände en oerhörd olust inför tanken att återigen bli vidrörd av en av varelserna och försökte undvika det, fast samtidigt tänkte han också att på detta sätt skulle han åtminstone få ett slut på all tortyr och otrevligheter som han genomgått på sistone.

När varelsen väl vidrörde honom förlorade han i vederbörlig ordning medvetandet.

När han återfick medvetandet satt han i sin bil på vägen, men inte i La Bajura och på väg hem. Han befann sig nu på en plats som han inte kände igen, några km från sitt hem, och gryningen gjorde just sitt inbrott.

Han grät men visste inte varför, ty han mindes ingenting i detta läge. Han kände sig bara underlig på något sätt. Han kände inte längre någon hunger. Och han märkte till sin förvåning

att han hade urinerat.

UFOt fotograferat

Plötsligt hörde han ljudet från flygmotorer. Han stack ut huvudet för att titta och såg ett enormt, gråaktigt runt föremål med ett klot under och ett annat klot på översidan ljudlöst glida fram genom luften åtföljt av ett flygplan som antingen förföljde det eller eskorterade det. Och omedelbart kom han att tänka på att han i baksätet hade en kamera som tillhörde en kvinnlig kusin till honom.

Innan vi fortsätter vidare är det kanske passande att vi i detta läge förklarar hur det kom sig att han hade en kamera med sig, och dessutom en laddad sådan. Faktum är att på nattklubben där han arbetade uppträdde den kvällen en mycket känd puertorikansk musikgrupp, El Gran Combo, och hans kusin som var en stor beundrare av denna grupp, hade bett honom ta några foton på gruppen åt henne, och detta hade han gjort, så därför låg kameran i baksätet på hans bil med delar av filmrullen fortfarande oexponerade.

Han sträckte sig efter kameran och när han gjorde det hörde han – inte inuti huvudet – utan utanför – ett slags *pipande ljud*. Han tryckte på knappen på kameran, och så igen, som en robot, tryckte han på knappen ännu en gång, utan att tydligen veta varför, och åter hörde han det *pipande ljudet*. Han fortsatte att trycka på knappen flera gånger tills UFOt inledde en bankningsmanöver varvid det började lysa starkare och sedan försvinna ur sikte upp mot himlen.

Nu något lugnare, kände Amauri endast ett behov av att komma hem så fort som möjligt.

Han körde en viss vägsträcka som var honom okänd tills han såg en kvinna som var uppe tidigt och vattnade sin trädgård, och hon visade honom vägen som ledde till Cabo Rojo.

När han äntligen kom hem fann han sin mormor (eller farmor), vilken han är inneboende hos, vara djupt oroad över att han var så sen.

Han mårde illa och var mycket sömnig, men en lång vilostund i sängen räckte, och ett par dagar senare hade han helt återhämtat sig.

Under tiden mindes han naturligtvis inget som helst av vad han varit med om, fast natt efter natt hade han hemska mardrömmar.

Sedan, några dagar senare, fick hans kusin sin film framkallad, och där, tillsammans med korten på Gran Combo-gruppen, fanns de foton Amauri hade tagit på det stora föremålet och flygplanet. Och det var då han plötsligt kom ihåg sin extraordinära upplevelse.

Amaróns budskap till mänskligheten

Amauri har senare haft ytterligare kontakter med "den mänskliga" individen, som sagt att hans namn är Amaron. (Likheten med hans eget namn är uppenbar, men vi vet inte vad detta tyder på, om någonting.)

Precis som hänt med de flesta "Contactees", har Amauris levnadssätt ändrats radikalt. I början betraktade han sin UFO-upplevelse som någonting helt negativt, men i dag, trots att han har vissa restriktioner, anser han att det som hände honom har varit till nytta för honom på det andliga planet.

Hans fall är möjligtvis ett av de mest spektakulära och mest fullständiga under senare tid, och därför ett av de mest kontroversiella. Fallet innehåller alla de klassiska dragen: iakttagelsen, kidnappningen, budskapet, och fotografierna (det sistnämnda ett mycket sällsynt drag).

Amauri har ett budskap att sprida i världen, och ett uppdrag att utföra här på Jorden – det handlar om att samla in frön till en nära förestående framtid – efter den annalkande katastrofen.

Referensen gäller en katastrof som kommer att drabba Puerto Rico och hela världen likaså, orsakad av jordbävningar. Dessutom kommer en serie kärnkraftverk i Förenta Staterna att inleda en kedjereaktion och explodera då de känner av effekterna från de geologiska förkastningarna i sina speciella geografiska områden, vilket leder till att de spyr ut all sin radioaktivitet i atmosfären och kontaminerar hela planeten och påverkar livscykeln på Jorden.

Som vi har sett utgör Amauri inget undantag och han ligger helt i linje med det allmänna mönstret hos en "Contactee" som frambärare av budskap om katastrofer.

Detta är emellertid endast ett prov på vad som för närvarande är på gång i Puerto Rico.

Vi kommer inom kort att återvända dit i syfte att berätta för våra *Espacio y Tiempo*-läsare om andra lika egendomliga fall, ty dessa händelser blir hela tiden fler och fler i Puerto Rico, så att man är fullständigt vilsen när det gäller vilken ställning man ska inta.

Jag diskuterade detta med den store puertorikanske UFO-forskaren Jorge Martín, och jag tar detta tillfälle i akt att nu uttrycka vårt tack för all information som han alltid ställt till vårt förfogande. Han sade: "Jag tror att 'De' nu försöker sig på en öppen kontakt."

Under en längre tid har olika UFOforskare dragit slutsatsen att Puerto Rico utgör scenen för experimenterande. VEMS?

Låt oss hoppas att vi en dag skall upptäcka svaret, och kunna förmedla

Fortsättning på nästa sida, spalt 3

**De intressantaste
fallen ur
25-årsjubilerande
UFO-Information
III.**

Finska skogsarbetare såg UFO och humanoid

Följande stod att läsa i UFO-Information nr 5-6 augusti 1971:

Den kända finska UFO-forskaren Tapani Kuningas redogör i senaste numret (nr 2/1971) av tidskriften "Vi mana", för en mycket intressant observation av ett UFO, en robotliknande figur samt tre andra, mer mänskliga varelser. Artikeln har översatts av Jorma Heinonen.

Följande händelse inträffade den 5 februari 1971. Pekka Aliranta (21) och Esko Sneck (18) var ute på skogsarbete i Kangaskylä, Kinnula. Det var vid tre-tiden som de två skogsarbetarna gjorde sig beredda att sluta för dagen, ty det började skymma och det var dessutom mulet.

Plötsligt fick Aliranta syn på ett okänt metalliskt föremål i järnhöjd med trädtopparna, och detta föremål var på väg rakt nedåt.

Föremålet liknade två mot varandra lagda tallrikar. Diametern var ca 5 m och på undersidan fanns fyra landningsben, ca 5-10 cm tjocka. Dessa ben var drygt två meter långa.

Föremålet landade ca 15 m från de bägge männen. Sneck märkte dock inget av detta, ty han var upptagen av sitt arbete.

Mitt på tefatets undersida fanns ett runt hål. Så snart tefatet hade landat, flöt genom detta hål ut en egendomlig liten varelse.

Den verkliga flöt de två meterna ned till marken. Sedan började den att gå mot Aliranta. Dess rörelser var mycket stela och steglängden kort.

Varelsen var omkring 90 cm lång. Den var iklädd en grön dräkt. På huvudet bar den en kupolformad skyddshjälm i samma färg. I mitten på hjälmen fanns en linsliknande anordning. Varelsens händer slutade i en avrundning, utan några fingrar. På fötterna hade varelsen gröna "stövlar", vilka var tätt sammanfogade med resten av dräkten. Fast man hade kunnat vänta detta sjönk varelsen inte ned i snön när den gick.

Aliranta satte igång sin motorsåg och tog några steg i riktning mot varelsen. Då märkte även Sneck vad som höll på att hända. Den "lilla gröna mannen" och Aliranta närmade sig varandra. Avståndet mellan dem var endast ca 10 meter då varelsen vände sig om och började gå mot tefatet. Detta ingav Aliranta nytt mod och han

rusade efter för att försöka fånga varelsen.

Nu kunde man se fler varelser inne i "tallriken". Farkosten hade tre, ca en meter breda, fönster. I ett av dessa kunde man se tre människoliknande varelser. Någon detaljrik bild av dessa fick de två männen trots allt inte.

När Aliranta var så nära att han kunde fånga varelsen, steg den på ett mycket märkligt sätt upp i luften och flöt mot farkosten och hålet varifrån den hade kommit.

Aliranta lyckades ändå få tag i dess ena stövelklack med sin högra hand. Aliranta hade inga handskar på sig och var tvungen släppa taget om klacken genast, ty den brände som ett hett järn.

Aliranta fick brännskador på tummen, pekfingeret och i handflatan. Dessa hade han kvar ännu två månader efter händelsen.

När han släppt taget, tog han några steg bakåt. Varelsen flöt in i farkosten, som genast började surra och sakta stiga uppåt. Aliranta kände att farkosten orsakade en luftvirvel, men någon rök eller lukt kunde han inte märka, ej heller något ljusfenomen. På hela tiden hade man inte sett något som helst ljus inne i farkosten.

Då farkosten steg uppåt stängdes öppningen på undersidan, men landningsbenen var kvar. Efter ca 15 sekunder hade föremålet försvunnit upp i skyn. Enligt ögonvittnena tog hela händelseförloppet flera, i varje fall minst tre, minuter.

Fastän farkosten var borta kunde männen inte tala på en lång stund, de bara stod där, undrande. Deras leder kändes mycket stela; de hade svårt att röra sig. Det tog närmare en timma, innan männen kunde ta sig från skogen och hem.

Innan de gick, undersökte de dock de spår som tefatet och varelsen lämnat efter sig i snön. Snödjupet var ca 40 cm. Tefatet lämnade fyra märken efter sig, vart och ett ca 35 cm i diameter. Dessa fyra märken var belägna i kvadratisk form, med en sida av ca två meter. Innanför kvadraten var snön smält i ett djup av 5-10 cm.

Också humanoidens spår syntes i snön. De var runda och 15 cm i diameter. Steglängden var hela tiden densamma, nämligen bara ca 20 cm.

Kommentarer av UFO-Informationens red.

Av allt att döma är ovanstående rapport att betrakta som trovärdig då den undersökts av bl. a. Tapani Kuningas. Redaktionen har också sett en "veckotidningsversion" av händelsen

publicerad av "Apu", i dess serie om UFO-händelser.

Observationen har många likheter med det välkända Imjärvi-fallet från januari 1970. Som tur var för Aliranta och Sneck blev de kroppsliga effekterna av händelsen inte lika kraftigt markerade som efter Imjärvi-händelsen.

Uppgiften att steglängden hela tiden var densamma (ca 20 cm) för osökt tanken till någon form av robot, kanske styrd av de tre varelserna ombord på farkosten?

Fortsättning från föreg. sida
detta till er. Under tiden kommer vi att fortsätta att samla in data om denna Ö, vilken för tillfället blivit ett epicentrum för UFO-mysteriet.

ANM. AV RED. FSR. Enligt *Cambridge Atlas of Astronomy*, en mastig volym publicerad år 1985 och innehållande auktoritativa artiklar av ca 50 toppastronomer var det ofantliga radioteleskopet, byggt i en naturlig sänka i bergen nära Arecibo, vid den tiden det största i världen. Det är stationärt och har en diameter på inte mindre än 305 m. Avsökningen av himlen säkras av jordens rotation samt av rubbningen av detektorer som hänger i kablar högt ovanför "tallriken". Arecibo användes av NASA på 60-talet för att sända de första kraftiga radiosignalerna riktade mot möjliga civilisationer existerande i den klotformiga stjärnhopen M13 (första SETI-programmet) och den brittiske astronomen F. D. Drake blev känd som en av de inblandade i dessa experiment.

Med tanke på existensen av denna enorma teleskop-"tallrik" på ön Puerto Rico är det besynnerligt att Ön också verkar utgöra fokus för så mycket främmande aktivitet!

FSR:s rapporter om djurstympningar på Puerto Rico går tillbaka nästan 30 år, men jag kan inte minnas några sådana rapporter eller UFO-rapporter i allmänhet som särskilt gäller Arecibo-regionen, vilken ligger ungefär i mitten av Puerto Ricos nordkust. Kan vi förmoda att de främmande varelserna har en viss respekt för jordlingarnas vetenskap och därför undviker Arecibo? Som Sra Del Amo-Freixedo påpekar verkar de främmande aktiviteterna i huvudsak vara fokuserade till den sydvästra delen av Ön. ■

Flying Saucer Review
Vol. 39, No.1
(Spring, 1994)

Fler rapporter från Spanien och spanska Amerika

av Alejandro Agostinelli, Buenos Aires

(1) Stad och land där händelsen inträffade: Flera städer och län-der.

Datum för händelsen: Flera da-tum.

Tidningens namn och urklipps-datum: *Crónica*, 22 december 1991.

Tidningens utgivningsland och stad: Buenos Aires, Argentina.

Spanska piloters avslöj- anden orsakar förvåning. Säkra på att det var UFOs?

Madrid, 21 dec. (EFE). – UFO-iakttagelser gjorda av flera spanska trafikflygpiloter, vilka tills nu hållits hemliga, väcker den allmänna opinio-nen efter att de publicerats i en vec-kotidning. "Vi såg någonting som fort-farande får håret att stå rakt upp: något slags metallklot med ett svart märke i formen av två halvklot sammanlän-kade med en central linje."

Detta är hur Carlos García Rodri-go, 54, pilot och kapten vid det spanska flygbolaget Iberia, summerar sin upp-levelse när han den 1 augusti 1991 flög från Barcelona till Madrid i en Boeing 727 på 9.000 meters höjd.

Detta är en av rapporterna från spanska piloter som haft UFO-kontak-ter eller gjort iakttagelser och som veckotidningen *Tiempo* publicerar i sitt senaste nummer.

"Vi spanska piloter vet att de mi-litära arkiven är sprängfulla med redo-görelser om fenomen av detta slag och andra ännu mer egendomliga, men ef-tersom ämnet är "hemligstämplat" förblir de en hemlighet, vilket vanligt-vis väcker folks fantasi," konstaterar Rodrigo.

Enligt hans uppfattning "borde dessa situationer avslöjas. Många yr-kesflygare skulle kunna rapportera häpnadsväckande upplevelser."

José Luis Rodríguez Bustamante, kapten vid flygbolaget Avianco med 21.000 flygtimmar bakom sig, berät-tar å sin sida för tidningen vad som hände en novembernatt på sjuttioalet under en flygning från Teneriffa till Gran Canaria i Atlanten. "Plötsligt syntes ett lysande föremål som verkade röra sig mot planet på kollisionskurs. Det placerade sig på vänster sida och ändrade storlek från mycket litet till ca två meter. Jag såg möjligheten av en kollision på så nära håll att jag inte

kunde reagera."

"Den där tingesten flög med oss i några mycket långa tre minuter. Den exploderade och avlägsnade sig på sam-ma kurs som den kommit ifrån, vilket måste ha varit mot nordväst. Flygledar-tornet uppgav att de också hade sett det, så vi rapporterade alltihop, men för-svarsmyndigheterna förbjöd oss att ytt-ra något om händelsen," sade Rodri-guez Bustamante.

Kapten Ignacio Lorenzo, 57, med 28.000 flygtimmar bakom sig, erkän-ner i *Tiempo* att han blev riktigt skräm-d under en incident som inträf-fade under en flygning från London till Alicante (sydöstra Spanien).

"Det var som ett enormt ljus for-mat som en glob med sidoglober, vilket gav intrycket av att vara levande ty det hade en dödslik färg, mellan violett och grått. Det hade också något som likna-de ådror genom vilka en vätska rann, som ett människoöga."

"Vi hade det på radar ty det place-rade sig över berget. Mot slutet förlorade vi vår rädsla och jag tog mikro-fonen och talade till det på engelska och spanska över nödkanalerna. Naturligtvis fick vi inget svar, så vi använde oss av en mycket enkel kod med ljussignaler. Vi häpnade när den där tingesten släck-tes och tändes, sålunda upprättande en kommunikation med oss. Vi höll på med detta i tio minuter, och de svarade nekande på vår fråga om de var fiender och om de kom från denna planet," sa-de Lorenzo.

Kapten Carlos García Bermúdez och hans andrepilot Antonio Pérez flög från Bilbao till Santander i en 502:a till-hörig Avianco-bolaget, då de kom in i ett tydligt normalt men mycket lysan-de moln. "Alla system upphörde att fungera, däribland färdmätaren som stannade och började räkna sträckan baklänges som om de flög bakåt. Pla-net förlorade sju minuter i sin kurs, nå-got som var mycket oroande på en så kort sträcka," berättade piloterna för tidningen.

(2) Stad och land där händelsen inträffade: Tula Hidalgo, Mexi-ko.

Datum för händelsen: 19 juli 1991

Tidningens namn och urklipps-datum: *Universal Gráfico*, 23 ju-li 1991.

Tidningens utgivningsland och stad: Mexico, DF, Mexiko.

Invånare i Tula, Hidalgo, påstår att de sett en UFO-flotta

av Javier Bravo

Invånare i städer som gränsar till de arkeologiska ruinerna i Tula, Hidal-go, sade att på fredagkvällen dök en flotta av UFOs upp över Kolossen, be-römda stenstatyer som verkar innehålla kommunikationsutrustning. I staden Jasso, några få minuters färd från Tula, fångade Sr. Antonio Pulido Obregón två UFOs på film, och han hoppas att allt på filmen ska framträda efter framkallningen.

"Vi har sett dem sedan i april. Några av oss lägger inte ens märke till dem längre," sade Señorita Adriana Velázquez Montes, som uppger att hen-nes bröder Pedro och Miguel ofta beger sig till Cruces-kullen nära Tepeji del Río för att se dessa farkoster. "De kom ner i närheten där och mina bröder närmade sig, men de kunde bara se två dvärgar, ca 1,25 m långa, som signa-lerade till dem med ett starkt rött ljus," sade den unga damen.

Civilingenjören Arturo de la Mora Iguanzo sade att i förra veckan var NASA-agenter i Pachuca i forsknings-syfte och de samlade in upplysningar från invånare på orten. "En Mr. Brow var här – jag har glömt hans för-namn, och han tog med sig två böcker med data som lämnats av folk som på-stått sig vara vittnen," sade ingenjören.

Den påstådda flotta som syntes i fredags utgjordes tydligen av omkring 12 farkoster. Andra sade att det bara var tio, men att det starka sken som lyste ned från dem mot staden gav upphov till en del förvirring, vilket gav intryck av att antalet UFOs var högre.

Jasso är en liten stad vid den ce-mentfabrik som sponsrar fotbollslaget Cruz Azul. Faktum är att laget bär fa-brikens namn och de flesta invånarna har arbetat där i mer än 30 år.

På den lilla idrottsarena där Cruz Azul blev berömt för ca 20 år sedan, påstod sig Eugenio Albarrán ha hittat rester av en gulaktig substans. Han vil-le inte undersöka den, bara för att vara på den säkra sidan. "Det var som grön-aktigt vatten som senare blev gult. Den har försvunnit nu, men många arbe-tare såg den," sade Albarrán.

Ingen bevakning har planerats runt Kolossen i Tula; den vakt som kommenderats dit från Institutet för Antropologi och Historia sade att han

inte sett vare sig ljussken eller rökspar från de snabba luftburna anordningar som andra påstår sig ha sett över stenfigureernas huvuden. "Jag hörde rykten och prat, men såg ingenting," sade Arturo Peñaloza.

I en privat samling av data erhållna av ca 20 vittnen, är den kronologiska ordningen enligt nedan:

12 maj: Tre avlånga, silverglänsande skepp syns i Huejutla, Hidalgo.

15 maj: Ovalformad farkost sikad, utsändande ljusblitar, i Real del Monte.

22 maj: Röd ljusstråle utsändes av en liten farkost i Real del Monte, inga skador uppstod.

29 maj: "Parad" av 12 avlånga farkoster med en metallisk glans, lika dem som tydligen sågs i april av Pedro och Miguel Velázquez i Tepeji del Río.

2 juni: Första iakttagelsen över Kolossen i Tula. Ett av de påstådda UFO:n kom ned till en höjd av ca 15 meter ovanför statyernas huvuden.

4 juni: Första nattliga iakttagelsen gjord av tiotalet invånare i Pachuca. Ca 15 triangelformade ljus räknades, lika dem som ofta sågs år 1990 i Belgien enligt foton och videofilmer som visades i TV i huvudstaden i Mexiko.

8 juni: En 24 sekunder lång videofilm visades i Kanal 3 i Pachuca. Hundratals telefonsamtal till TV-stationen bidrog med informativt material som tidigare varit otillgängligt.

20 juni: Tre ovala farkoster observeras samtidigt som en solgård syntes över staten Hidalgo. Fenomenet uppträdde elva dagar efter den solgård som syntes över Mexico City.

25 juni: Sex oidentifierade farkoster i skyn ovanför Huejutla, Hidalgo.

2 juli: Flotta på 10 till 15 triangelformade ljus sågs i Jasso, Tepeji, Tula och andra städer i Hidalgo.

10 juli: Ovalformad, mycket snabb farkost dök upp över Tepeji, tydligen observerad av dussintalet bilister på motorvägen mellan Pachuca och Mexico City omkring klockan 15. En dag senare syntes ett UFO över Mexico City, vilket liknade det som setts i Hidalgo.

Forskare från huvudstaden och Monterrey, N. L. åkte till observationsorterna i Hidalgo utan att hitta några exakta ledtrådar. Tecno 24-gruppen från Monterrey kommer att fortsätta sina undersökningar de nästkommande dagarna.

(3) Land där händelsen inträffade: Chile.

Datum för händelsen: Augusti 1990

Tidningens namn och urklippsdatum: *La Capital*, 12 dec. 1991.

Tidningens utgivningsland och ort: Mar del Plata, Argentina

Kontakt i Chile: UFO lämnade platta med okänd skrift

Santiago de Chile (EFE). En chilensk agronom säger att han såg UFOs två gånger, och den andra gången lämnade farkosten efter sig en tjock men mycket lätt metallplatta med en okänd skrift på. I ett brev publicerat igår i Santiago-tidningen *La Tercera*, ber han om ursäkt för att han inte lämnar ut sitt namn, "för att inte bli utsatt för löje" från sina grannar i en nordlig stad som han inte uppger vid namn, samt begär "skyndsam information" om vem han ska vända sig till för att rapportera sin upplevelse.

Författaren av brevet ber också om namnet på någon organisation i USA som ägnar sig åt UFO-forskning. Mannen, som först berättar om sina framgångar som lantbrukare i oexploaterade ökenmarker, säger att han kl 02.00 någon gång i augusti 1990 såg ett intensivt ljussken ca 300 m från sitt hus, vilket utsändes av en märklig maskin som stod stilla i luften.

"Undan för undan och ljudlöst, mycket sakta, kom farkosten ner tills den vilade på marken," skrev agronomen. Han sade sedan att han väckte sin fru och båda gick ut för att titta på föremålet, vilket när det lade märke till dem steg med hög hastighet och lämnade dem häpnade och paralyserade.

Dagen därpå kunde båda se att snårskogen torkat upp inom en radie på ungefär 100 m från platsen där farkosten hade landat. "Även om det låter otroligt – fortsätter brevet – besökte maskinen oss igen den 30 augusti detta år och denna gång såg hela min familj föremålet."

Denna gång ville de kontakta polisen, men blev förvånade då de upptäckte att elektriciteten och telefonen brutits, och när han försökte starta sin pick-up så var motorn död. "Inför allt detta blev min fru, mina barn och jag skrämde och beslutade oss för att gömma oss i källaren tills dagsljuset," sade brevet.

Denna gång hittade han på landningsplatsen en tjock men mycket lätt metallplatta, av okänt material, ca 30 ggr 45 cm, inristad med tecken som agronomen uppger att han inte känner igen. Han avslutade sitt brev med en önskan att lämna plattan och rapportera sin upplevelse till experter i ämnet och han till och med ville ha adressen till någon organisation i Förenta Staterna eller något annat land som studerar denna typ av fenomen.

Flying Saucer Review
Vol. 39, No. 2
(Summer, 1994)

Flygande "jojo"

2 december 1971.

Grand Rapids Press av den 5 december 1971 innehöll följande redogörelse för en händelse som rapporterats från den närliggande staden Walker, Michigan:

Steve Loosenort, en tonåring från Walker, uppgav trumpet på lördagen att "en massa människor kommer att mena att jag ljugar. Men jag såg det; jag såg det verkligen."

Loosenort, 17, boende på 3360 Remembrance Road NW, sade att han på torsdagkvällen körde runt ett fält bakom sitt hem då han såg "ett stort rött klot med blåa och vita ljus som följde efter ett plan."

Loosenort, som studerar vid Kenowa Hills High School, sade att han hade fem vittnen till händelsen, alla passagerare i hans bil.

"Min vän, Melvin Smith, såg det först," sade Loosenort, "han tittade uppåt och ropade: 'Hej, det är ett UFO.' Resten av oss såg inget annat än planet först, men snart kunde vi se UFO:t komma tillbaka mot oss."

Loosenort sade att det 'jojo-formade' föremålet rusade runt ovanför träden och de yngre passagerarna blev skrämde. Han körde dem tillbaka till huset och återvände sedan till fältet tillsammans med Smith.

UFO:t uppgavs sväva omkring 180 cm över marken mitt ute på fältet. Loosenort körde fram tills han befann sig ca 60 meter från föremålet och steg ur bilen för att ta en närmare titt. "Men precis då jag släckte strålkastarna och gick ur började tingesten lyfta. Den sköt rakt upp och försvann," sade Loosenort.

Han återvände till huset och ringde upp polisen i Walker och de skickade ut tre män till platsen. "Poliserna var riktigt trevliga," sade Loosenort. "En av dem sade att han trodde oss. Min mamma trodde att det kanske var något slags reklam för något, men nu är hon riktigt förbryllad. Hon vet helt enkelt inte vad hon ska tro."

Flying Saucer Review
Vol. 18, No. 3
May–June 1972

Förföljdes av UFO

En ung bondhustru som vid 01.45-tiden den 20 februari 1975 var på väg hem i bil, blev riktigt skrämde då ett klart upplyst, skälformigt föremål dök upp bakom henne och följde hennes bil i 15–20 minuter. Hon accelererade, men UFO:t verkade zooma in närmare och pendla från sida till sida. Det försvann till sist när hon svängde av från huvudvägen.

BUFORA Journal, sept.–okt. 1975.

ANDERS LILJEGREN
BOX 11027
600 11 NORRKÖPING



B-Post Föreningsbrev

Avs: UFO-Information Box 9109, 580 09 Linköping
kjeth@mmc.uil.lio.se

9 timmar UFO-Video

Om du har intresse för UFO-fenomen och vill se vilka personer som har sett bevisen vi letat efter, då ska du inte tveka att beställa dokumentationen av Sveriges största UFO-seminarium 1994.

Band 1

Jan-Ove Sundberg
Inge Falk-
Leif Bengtsson
Carl-Axel Jonzon
Per-Anders Långsvens

Innehåll

Fantomubåtarna
UFO-händelserna på Västkusten
Möte med andra civilisationer
Egna närkontakter + Dalarna 1985

Band 2

Marcel Westerlund
Virgil Armstrong
Mirjam de Boehme

Innehåll

UFO-vad är friskt, vad är sjukt?
My contact with ET's and how it changed my view on reality
Mina kontakter med Bröderna

Band 3

Sten Lindgren
H.C. Petersen
Jannice Jarlum

Innehåll

29 Okt kl 19.00 1965 Planerad utomjordisk överflygning i Sverige
Närkontakter privat och i Danska Flygvapnet
Närkontakter av 3:e och 4:e graden ändrade mitt liv

Så här beställer du:

- Alt 1.** Skriv dirket på ett inbetalningskort vilket/vilka band du vill beställa samt rätt belopp (se nedan). Glöm inte ditt namn och din adress.
Postgiro 429 78 45-2, UFO-Information. Gå till posten och betala så kommer banden inom 3 veckor. Inga ytterligare avgifter tillkommer
- Alt 2.** Fyll i nedanstående order och skicka till oss.
(UFO-Information Box 9109 580 09 Linköping). Postförskottsavgiften tillkommer vid **Alt 2.**

Namn:
Adress:
Band nr:

Kostnad: 150:- st eller vid beställning av samtliga band 350:- Pack & porto ingår.